

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla a dr. Szilvágyi Attila ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Horváth Gizella ügyvéd által képviselt alperes ellen bizottsági döntés törvénysértő határozatának felülvizsgálata iránt indított perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. március 29. napján kelt P.20.014/2010/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 25.000. (Huszonötezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság 2010. március 29. napján kelt P.20.014/2010/9. sorszám alatti ítéletével az alperes választási bizottsága 2009. október 1-én kelt határozatát - mellyel a felperes választási kifogását elutasította - továbbá az alperes választási bizottsága által 2009. október 8. napján választási jegyzőkönyvbe foglalt, a küldöttválasztó közgyűlés végeredményét rögzítő határozatát megsemmisítette. Kötelezte az alperest 71.000.Ft perköltség megfizetésére.

A határozat indokolása szerint a felperes az alperesi területi kamarának a tagja. Az alperes 2009. évben tisztújítást írt ki. A választás lebonyolításához választási bizottságot alapítottak és az eljárás lefolytatására az országos kamara küldöttgyűlése által 2008. december 5. napján a 35/2008. (XII.5.) számú határozattal elfogadott Országos Választási Szabályzatot (továbbiakban szabályzat) kellett alkalmazni. Ennek 82. pontja szerint a választásokkal kapcsolatos jelölési feladatok ellátására a területi küldöttgyűlés területi jelölőbizottságot hoz létre. A szabályzat 121. pontja szerint a területi jelölőbizottság az ajánlati listát a kamara tagjainak a szakmai tagozatoknak megfelelően tett személy javaslatainak

figyelembevételével állítja össze. A **területi küldöttjelöltek listájának** összeállítását a szabályzat 150-159. számú pontjai szabályozzák. A 154. pont szerint a **területi küldöttjelöltek listájára** az adott szakmai tagozatra meghatározott küldötti helyek kétszeresének megfelelő számú olyan jelölt vehető fel, aki megfelel a javaslati listára kerülés feltételeinek. A 156. pont szerint a területi küldöttjelöltek listájára felvett jelöltek száma meghaladhatja az adott szakmai tagozatra meghatározott küldötti helyek kétszeresének megfelelő létszámot, ha a lista utolsó helyére több azonos számú jelöléssel bíró személy került fel.

Az alperesi jelölőbizottság 2009. augusztus 3. napján kezdte meg a tevékenységét, majd a választási bizottság 2009. augusztus 5. napján ülésezett és az 1/2009/V (2009.08.05.) számú határozata szerint a választási bizottság egyhangúlag elfogadta, hogy a szavazólapra a küldötti létszám másfélszerese kerüljön fel, ugyanúgy mint a jelölőívre.

A jelölési folyamat lezajlása után a jelölőbizottság 2009. szeptember 21. napján ülésezett, ahol megállapította, hogy ki hány jelölést kapott. Észlelték, hogy a jelölőívekre felkerült aláírások több esetben „problémásak”, ezért írásszakértő kirendelését kezdeményezték. A választási bizottság az előterjesztésnek megfelelően 2009. szeptember 28-án határozatot hozott arról, hogy elrendeli a jelölőívek újraszámolását az írásszakértői vélemény alapján. Végül a jelölőbizottság 2009. szeptember 28-án megtartott ülésén 87 jelölés mellőzésével **összeállította a küldöttjelöltek listáját**. Ezen listát ugyanezen a napon a választási bizottság jóváhagyta és tartotta magát a korábbi határozatához, azaz a küldötti létszám másfélszeresének megfelelő jelölt került csak a szavazólapokra.

A felperes értesült a választási bizottságnak a felvehető jelöltek létszámát érintő döntésről, és 2009. szeptember 29. napján ("A" tagtársával együtt) a választási bizottsághoz fordult, kérve panaszának kivizsgálását, a szabályzat 251. pontja szerint.

2009. október 1. napján kelt levelében a választási bizottság elnöke tájékoztatta a felperest, hogy „a panaszukat a választási bizottság kivizsgálta és azt a választ adta” a felperesnek, hogy a jelölőbizottság a tevékenységéről csak az öt megválasztó küldöttgyűlésnek, valamint az országos és az illetékes területi választási bizottságnak tartozik beszámolni és ez a kötelezettsége nem terjed ki a jelöltek személyéről való tájékoztatási kötelezettségére. Egyebekben - a választási bizottság elnökének levelének tartalma szerint - a választási bizottság a felperes panaszát - tartalma szerint - lényegében elutasította a szabályzat 154. pontjára hivatkozva.

A szavazásra 2009. október 3. és 4. napján 06 és 18 között került sor, három előre meghirdetett helyszínen. A választás eredményét 2009. október 8. napján állapította meg a választási bizottság, sikeresnek nyilvánítva a területi küldötti választást és ezen a napon tette annak eredményét közzé.

Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában kifejtette, hogy a Ptk.65.§. (1), (2) és (6) bekezdése alapján, az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. számú törvényt kell alkalmazni a jelen eljárásban, melynek 10.§-a (1) bekezdése szerint a társadalmi szervezet valamely szervének törvénysértő határozatát bármely tag a tudomásra jutástól számított 30 napon belül a bíróság előtt megtámadhatja.

A szakmai kamara területi elv alapján szerveződött olyan országos szervezet, melynek területi szervei jogi személyek. A 2008. december 5. napján elfogadott Országos Választási Szabályzat tartalmából megállapítható, hogy az a területi küldöttválasztás, illetve területi

tisztségviselő-választó küldöttgyűlés és az országos tiszttségviselő választó küldöttgyűlés lebonyolítására tartalmaz szabályokat.

Ennek 154. pontja egyértelműen meghatározza, hogy a területi küldöttjelöltek listájára a küldötti helyek kétszeresének megfelelő számú jelölt vehető fel, ha azok a javaslati listára kerülés feltételeinek megfelelnek. A szabályzat a 156. pontban még egy kiegészítő szabályt is alkalmaz, előírva, hogy a küldötti helyek kétszeresének megfelelő létszámhatár is átléphető, ha a lista utolsó helyére több, azonos számú jelöléssel bíró személy kerül. A szabályzat értelmezésével megállapította, hogy a jelölti létszám meghatározásánál csak és kizárólag pozitív értelemben térhet el a jelölőbizottság, önkényesen kevesebb jelöltet nem vehet fel a listára, ide nem értve azt az esetet, amikor a jelölti létszám kétszeresének megfelelő számú jelölt nincs is a listán.

Jelen esetben azonban a választási bizottság a 2009. augusztus 5-ei határozatával már a tényleges jelölések beérkezése előtt önkényesen meghatározta azt, hogy a jelölőlisták összeállításánál kisebb számú jelöltet fognak felvenni. A választási bizottság döntése alapján a jelölőbizottság nem módosította ezt az álláspontot és ténylegesen ilyen „módosított szabály” alapján kerül sor a jelölőlista összeállítására, a választás lebonyolítására és a végeredmény megállapítására is.

Az alperesi területi kamara 2009. augusztus 5-ei döntése az Országos Választási Szabályzat preambulumban megfogalmazott célokkal ellentétben áll és alapvetően korlátozta a tagok azon jogát, hogy a választói jogukat törvényes keretek között és demokratikus módon gyakorolhassák. **A választási bizottság döntése ugyanis azt eredményezte, hogy a kamarai tagok kevesebb jelölt közül választhattak, mint amennyi közül az országos szabályzat 154. pontja alapján választhattak volna.**

A felperesi keresetben sérelmezett választási bizottsági döntés, amellyel a felperes panaszát a választási bizottság elutasította a fentiek alapján jogszabálysértő, és a 2009. október 8. napján közzétett választási eredmények ugyancsak jogszabálysértően lebonyolított választások eredményeképpen születtek meg, ezért azokat az elsőfokú bíróság megsemmisítette.

Az elsőfokú bíróság fenti ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben elsődlegesen a per megszüntetését és az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a felperes keresetének az elutasítását kérte. Harmadlagosan kérte, hogy az ítéletábra az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül és az elsőfokú bíróságot utasítsa új tárgyalásra és új határozat meghozatalára.

A per megszüntetése iránti kérelme körében azzal érvelt, hogy az egyesülési jogról szóló törvény 10.§. (1) bekezdése, továbbá a választási szabályzat 248. pontja értelmében csak a választásban közreműködő bizottsági döntések támadhatók meg bírósági úton törvénysértés esetén. A 2009. október 1-ei - a választási bizottság elnöke által írott levél („határozat”) - esetében viszont egyik feltétel sem áll fenn. Ugyanis ebben a levélben a választási bizottság elnöke csak tájékoztatta a panaszost a választási szabályzat irányadó rendelkezéseiről, ez azonban nem minősíthető határozatnak. Mind tartalmában, mind alakilag csupán egy formális tájékoztatás történt, a választási bizottság e vonatkozásban tehát alakszerű döntést nem hozott, így ennek a hatályon kívül helyezésére sem lett volna törvényes lehetőség.

A 2009. október 8-án, alakszerűen hozott határozat megsemmisítése körében előadta, hogy jogszabálysértés, amely jogszabály pontos helyét sem a felperes, sem az elsőfokú bíróság nem jelölte meg, nem történt ezen határozat kapcsán, illetőleg a jelölési eljárás választási szabályzat ellenességének megállapítása az elsőfokú bíróság részéről megalapozatlan volt. Amennyiben a választási bizottság 2009. augusztus 5. napján hozott a küldötti létszám másfélszeresének a szavazólapra történő felvételét megállapító határozata a választási szabályzatba ütköző lenne, akkor az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletének ezt a határozatot is meg kellett volna semmisítenie. Erre azonban nem volt jogi lehetőség, hiszen ezt a határozatot a felperes kereseti kérelmével nem támadta. Erre figyelemmel azonban nem állapíthatta volna meg az elsőfokú bíróság azt, hogy a választási eljárás jogszabályba és választási szabályzatba ütközik. Az elsőfokú bíróság a választás eredményének megsemmisítését a panaszt elutasító határozat jogszabálysértő jellegéből vezette le, ugyanis a bíróság által érintetlenül hagyott 2009. augusztus 5. napján hozott határozat továbbra is érvényben és hatályban van, amelyből következtetve a választás végeredménye teljesen törvényesnek tekinthető.

Amennyiben a 2009. augusztus 5. napján meghozott határozat megsemmisítésére nem kerülhetett sor - erre irányuló kereseti kérelem hiányában - úgy a választások lebonyolítása sem tekinthető normaellenesnek.

Érdemben arra hivatkozott, hogy a keresettel támadott határozatok nem ellentétesek a választási szabályzattal. Kifejtette, hogy a választási szabályzat 132. pontja és 154. pontja a létszámhatárt tekintve konkurál egymással. A választási bizottság az eljárás során a választási szabályzatban található ellentmondást, illetve az egyes beérkező jelölések érvényességével kapcsolatos aggályokat hivatott kiküszöbölni, éppen azért, hogy a választások tisztaságához fűződő érdek, így a választási szabályzat preambulumban foglaltak is kifejezésre jussanak. Ennek okán a 2009. augusztus 5. napján kelt választott bizottsági döntés nem volt ellentétes a konkuráló szabályokra figyelemmel, a választási szabályokkal.

Az elsőfokú bíróság által kifogásolt másfélszeres létszámhatárra vonatkozó döntés sem volt ellentétes a választási szabályzattal, ugyanis annak 154. pontja kizárólag diszpozitív módon jelöli meg a kétszeres létszámhatárt, nem pedig kötelező jelleggel. Így a választási bizottság jogosult a választási szabályzat lehetőségként megjelölt rendelkezésektől eltérni. Állította, hogy az érvénytelenséggel minden kétséget kizáróan nem érintett jelölőlapokon feltüntetett jelöltek teljes egészében felkerültek a listára. Utalt arra, hogy a felperes indítványára a kamara felügyeletét ellátó szerv, Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium is vizsgálatot folytatott le, és a felügyeleti szerv sem találta megalapozottnak a létszámhatár meghatározásával kapcsolatos felperesi kifogást.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében - korábbi álláspontját fenntartva - az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helytálló indokai alapján. Kifejtette, a 2009. október 1-ei - a választási bizottság elnöke által írott levélben foglalt „határozat” kapcsán, hogy azon körülmény, hogy a határozat jellege az okiratból nem derül ki, illetve, hogy esetlegesen ezt a határozatot a választási bizottság nem az eljárás rendjének megfelelően hozta meg, nem változtat azon a tényen, hogy ezen okirat a választási bizottság döntése, határozata. Önmagában az a körülmény, hogy a felperes nem kérte, hogy a bíróság semmisítse meg az alperesnek a 2009. augusztus 5-én kelt határozatát, nem jelenti azt, hogy az egész választási

eljárás - amelynek az eredményét tükröző határozat megsemmisítését viszont kérte a felperes a keresetében - szabályos lett volna. Nem fedi azon alperesi fellebbezési nyilatkozat a valóságot, hogy az érvénytelenséggel minden kétséget kizáróan nem érintett jelölőlapokon feltüntetett jelöltek teljes egészében felkerültek a listára. Álláspontja szerint a választási szabályzat alperes által hivatkozott pontjai a létszámhatárt tekintve nem konkurálnak egymással, hanem az alperes a választási szabályzat különböző fogalmait (ajánlati lista, jelölő ív, területi küldöttjelöltek listája) egyszerűen összekeveri, és ebből adódik a téves okfejtése. Fenntartotta, hogy a választási szabályzatnak a perben hivatkozott 154. pontja nem diszpozitív jellegű.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és az abból levont jogi következtetései is helytállóak, az ítéletábla az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak indokolásában foglaltakkal is teljes egészében egyetértett, azokat megismételni nem kívánja, azokra csupán hivatkozik (Pp.254.§. (3) bekezdése).

A fellebbezés kapcsán az ítéletábla elsődlegesen rámutat arra, hogy a per megszüntetésének törvényes indoka nem volt. A választási bizottság elnökének a 2009. október 1. napján kelt levele rögzíti, hogy a felperes panaszát a választási bizottság **kivizsgálta**, és indokát is adta annak, hogy azt miért nem fogadták el. Helyesen foglalt állást így abban a kérdésben az elsőfokú bíróság, hogy a felperes panaszát tartalmilag a választási bizottság lényegében elutasította, így kellő alappal tekintette azt olyan határozatnak, amely keresettel támadható a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések szerint. Azon körülmény, hogy a határozati jelleg a formai jegyeket illetően magából az okiratból nem derül ki egyértelműen, illetve, hogy esetlegesen ezt a határozatot a választási bizottság nem az eljárás rendjének megfelelően hozta meg, nem változtat azon a tényen, hogy ezen okirat a választási bizottság döntése, határozata, mert ennek a ténye kitűnik az okiratból. Az irányadónak tekintendő jogirodalmi álláspont szerint, melyet a bírói gyakorlat is elfogadott, *az olyan súlyos formai fogyatékoságban szenvedő határozat elleni keresetindítást is meg kell engedni, amely hiányosságai folytán az már nem létezőnek lenne tekinthető.* (Dr. Welmann György „Társasági határozatok bírósági felülvizsgálata” ... Bt. 1993. 86-87. oldal, illetve Társasági jogi perek hvgorac Lap és Könyvkiadó 2003. 161. oldal)

Annak a ténye, hogy a 2009. augusztus 5-én meghozott választási bizottsági határozat külön, keresettel megtámadásra nem került, nem képezi akadályát az október 8-ai választási bizottsági határozat jogellenességének a vizsgálatának, és nem is jelenti azt, hogy az egész választási eljárás - amelynek az eredményét tükröző határozat megsemmisítését viszont kérte a felperes a keresetében - szabályos lett volna. Ebből következően az elsőfokú bíróság érdemben helyesen vizsgálta azt, hogy a perben keresettel támadott határozatok, azok sértik-e a választási szabályzatot.

Az alperes a fellebbezésében tévesen hivatkozott arra, hogy a választási szabályzat 132. és 154. pontja a létszámhatárt tekintve **konkurálna egymással**. A választási szabályzat 127. pontja az **ajánlati listára** felvehető küldöttlétszám tekintetében a megválasztható

küldöttlétszám másfélszeresében állapítja meg az ajánlati listára felvehető jelölteket. Ez következik a szabályzat 132. és 133. pontjából. Míg a választási szabályzat 154. pontja a **területi küldött jelöltek listájára** felvehető neveket szabályozza a megválasztható küldötti helyek kétszeresében. **Tehát két különböző listáról van szó**, és az ajánlati lista alapján elkészített jelölőívek alapján kell összeállítani a **területi küldött jelöltek listáját, amelyek tekintetében a szavazatokat le kell adni**. A felperes által kifogásolt eljárási szabálytalanság pedig éppen arra vonatkozott, hogy a választási bizottság önkényesen - a szabályzat 154. és 156. pontját megsértve - **a területi küldöttjelöltek listájára** nem az adott szakmai tagozatra meghatározott küldötti helyek kétszeresének megfelelő számú - a javaslati listára kerülés feltételeinek megfelelő - jelöltet vettek fel, hanem csak annak másfélszeresét.

Tévesen állította az alperes a fellebbezésében, hogy az érvénytelenséggel minden kétséget kizáróan nem érintett jelölőlapokon feltüntetett jelöltek teljes egészében felkerültek **a területi küldött jelöltek listájára**. Megállapítható ugyanis, - a perben az alperes által csatolt okiratokból - hogy a személy- és vagyonőrjelöltek közül 68 fő érte el a megfelelő számú jelölést - ami jelen esetben 10 db jelölést jelent - azaz ennyien feleltek meg a javaslati listára kerülés feltételeinek. Ennek alapján a választási szabályzat 154. pontja szerint valóban 46 főt kellett volna felvenni a területi küldöttjelöltek listájára, ám ezzel szemben csak 35 fő került felvételre.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a **választási szabályzat 154. pontja nem diszpozitív jellegű szabályozás**. Helyesen fejtette ki azt is, hogy a szabályzat fent hivatkozott pontjainak az értelmezéséből az állapítható meg, hogy a jelölti létszám meghatározásánál csak és kizárólag pozitív értelemben térhet el a jelölőbizottság, önkényesen kevesebb jelöltet nem vehet fel a **területi küldött jelöltek listájára**, ide nem értve azt az esetet, amikor a jelölti létszám kétszeresének megfelelő számú jelölt nincs is a listán.

A kifejtetteknek megfelelően a jelen esetben a személy- és vagyonőr szakmai tagozat tekintetében a választási szabályzat 154. pontjával ellentétesen nem az adott szakmai tagozatra meghatározott küldötti helyek kétszeresének megfelelő számú jelöltet vettek fel a területi küldöttjelöltek listájára, hanem csak a szakmai tagozatra meghatározott küldötti helyek másfélszeresének megfelelő jelöltet vett fel az alperes, ami ekként valóban a választási szabályzatba ütköző volt. A választási szabályzat 160. pontja szerint pedig a területi választási bizottság az ellenőrzött területi küldöttjelölti lista alapján szakmai tagozatonként kellett volna, hogy elkészítse a szavazólapokat. Mivel a területi küldöttjelölti listára való felvétel rendje ekként szabályzatba ütköző volt, így a szavazólapok elkészítése is szabályzatba ütköző volt, amelyből következően szabályzatba ütközően került sor a szavazásra, annak lebonyolítására.

Ennek a ténye pedig akkor is megállapítható, ha tényszerűen a 2009. augusztus 5-ei választási bizottsági határozat ebben a körben nem képezheti felülbírálat tárgyát. A „jogszabálysértés” pedig a választási szabályzat 154. pontjának a megsértésében áll, hiszen ezáltal, a jelölés szabályai szerint a törvényes feltételeknek megfelelő jelöltek még a választható személyek közé sem kerültek be részben, ezért rájuk szavazat sem volt leadható.

A felperes kifogásának az elutasítása, és a választás fentiek szerinti módon történő lebonyolítása azt eredményezte, hogy a perbeli választáson a kamarai tagok kevesebb jelölt közül választhattak, mint amennyi közül az országos választási szabályzat 154. pontjának betartása, helyes alkalmazása esetén választhattak volna.

Mindezeket összegezve az elsőfokú bíróság a szabályzat helyes értelmezésével jutott arra a jogkövetkeztetésre, hogy a perbeli határozatok választási szabályzatba ütközőek voltak.

Ezért az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján - annak helyes indokaira tekintettel - hagyta helyben.

Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239.§-a folytán alkalmazandó Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest a felperes áfát is magába foglaló 25.000 forint összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú költségeinek a megfizetésére. Az ügyvédi munkadíj összegét az ítéletábra a 32/2003. (VIII.22.) IM.r. 3.§ (2), (3), (5) és (6) bekezdései alapján a kifejtett ügyvédi munka mérlegelésével állapította meg.

Győr, 2010. november 10. napján

Dr. Szalai György sk. a
tanács elnöke

Dr. Bajnok István sk.
előadó bíró

Dr. Ferenczy Tamás sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: